

den storstilede Støtteaktion, som paa dette i høj Grad usikre og usolide Grundlag ydedes ved den paagældende Lejlighed; og dernæst medvirkede den samme Minister ved Udsendelsen af en Erklæring, der i mildeste Fald var vildledende i allerhøjeste Grad. Hvad her foreligger, er, at jeg har bedt Bankinspektøren om at undersøge Andelsbanken saa meget, som Tiden tillod det, at jeg dernæst ikke har afvist hans Opgørelse, men stølet paa den; og det bebrejdes mig nu, at den ikke har været pessimistisk nok, at han har været for optimistisk. Ja, det tør jeg ikke benægte, det er muligt, skønt mange Forhold taler for en anden Betragtningmaade; og, som sagt, ganske særlig er Mælkeeksporten en saa afgørende Faktor, at den kan man ikke komme udenom. Jeg har ikke afvist hans Opgørelse, men jeg har stølet paa den og stoler fremdeles paa den og har fulgt hans Indstilling om at handle, da Banken bad om en Støtteaktion. Jeg har gjort akkurat det modsatte af, hvad der blev gjort i 1922.

Jeg har her taget enkelte Hovedpunkter op, som jeg syntes trængte til at drages frem, da man altsaa var gaaet i Gang med at tale om den Sag paa en saa omfattende Maade, som det er sket. Jeg indrømmer, at der var meget mere, der kunde tales om; der er forskellige Epoker i denne Sag; ikke mindst i Undersøgelsen fra 1923—24 har man et Stof, som giver et overmaade godt Indblik i, hvorledes den daværende Ledelse af Andelsbanken har opfattet sin Stilling. Der var altsaa meget, som det vel kunde være værd at granske, naar man vilde i Lag med det, og jeg imødeser med Ro en Undersøgelse, der omfatter Tiden fra Januar til Marts; jeg vil være lykkelig, om andre med samme Sindsro kan imødesee en Undersøgelse for deres Vedkommende.

Kragh: Den højtærede Erhvervsminister gør i Dag som ved saa mange Lejligheder ved Behandlingen af den Sag, som foreligger, et overordentlig irriteret Indtryk. Ved mange Lejligheder er det ikke muligt at se nogen Undskyldning for denne den højtærede Erhvervsministers Sindstilstand, men i Dag er det meget let at faa Øje paa en Undskyldning: den højtærede Minister har nemlig et meget ubehageligt Besøg, Gæsten irriterer ham. Dette at faa Besøg af Nemesis er ikke morsomt. Dette ved alle sine Bevægelser, gennem alle sine Ord at slaa sig selv paa Munden i den Grad, som den højtærede Erhvervs-

minister maa det og har gjort det i det Foredrag, han nyligt holdt, det gør ondt, det gør ilde tilpas, det giver den Klang i Stemmen, som vi nu hørte.

Der er ved denne Lejlighed ingen søm helst Anledning til at komme ind paa, hvad der skete i Forbindelse med et andet Bank-sammenbrud og de Forhold, som knyttede sig dertil, og hvorom det ærede Medlem Hr. Rytter med fuld Ret har sagt, at den daværende Opposition baade her paa Rigsdagen og ude i Befolkningen, saavel dens Talere som dens Presse, søgte at udnytte det til den sidste Blodsdraabe. Dette Sammenbrud er blevet udførligt belyst og behandlet baade gennem civile og kriminelle Undersøgelser. Skylden, Brøden, Ansvarret og Straffen er i denne Sag fordelt. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa denne Sag, lige saa lidt som paa den ubetinget urigtige og forvanskede Fremstilling, som den højtærede Erhvervsminister, der bærer Tinget med sin Fraværelse — naa, Ministeren er henne for at søge Oplysninger, det skal han have Lov til —, her har givet. I Juli 1922 var der jo ikke Tale om nogen Indstilling fra Bankinspektøren og derfor heller ikke Tale om nogen Indstilling, som blev sat til Side. Den Underkendelse af Bankinspektørens Opgørelse, som da fandt Sted, blev ikke foretaget af den daværende Stats- og Finansminister, men af Nationalbankens Ledelse. Dette er fuldt oplyst og klarlagt, og den højtærede Erhvervsminister skulde derfor undlade at give Fremstillinger som den, han her for et Øjeblik siden gav, der ikke har noget som helst med Sandheden og det faktisk foregaaede at gøre.

I øvrigt er det i det væsentlige nogle Bemærkninger, som Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har fremsat, der har givet mig Anledning til at tage Ordet, idet den ærede Ordfører har skildret, hvad der laa i visse Udtryk, som Betænkningen indeholder, og hvad Formaalet er med Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger; denne Skildrings Rigtighed kan jeg paa ingen Maade godkende. Da nu den ærede Ordfører saavel som samtlige Medlemmer af Udvalget ved, at jeg har staaet Udarbejdelsen saavel af Ændringsforslaget som af Betænkningen i hvert Fald lige saa nær, som den ærede Ordfører har gjort det, saa tør jeg maaske nok med Hensyn til de Udtryk, jeg selv har skrevet, tillade mig at have en lige saa begrundet Mening, som Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, kan have.

Vi gik jo ind i denne Sommersamling med det Krav fra Regeringens Side, at